

Arrest

nr. 250 969 van 15 maart 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 december 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinqüies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 december 2019 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinqüies*). Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de gekozen woonplaats van de verzoeker ter kennis werd gebracht met een ter post aangetekende brief van 18 december 2019.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat het voorliggende beroep niet ontvankelijk is wegens de laattijdigheid ervan.

Overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

De beroepstermijn, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Artikel 39/57, § 2, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° (...);

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° (...);

4° (...).

(...)”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 17 december 2019 met een aangetekende brief van 18 december 2019 aan de verzoeker, op diens gekozen woonplaats, werd verzonden. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn derhalve te lopen met ingang van 23 december 2019. De vervaldag voor het indienen van het verzoekschrift betreft derhalve 21 januari 2020. Het verzoekschrift, dat werd ingediend middels een aangetekende brief van 20 november 2020, is derhalve laattijdig ingediend, tenzij de geadresseerde bewijst dat er tussen de werkelijke ontvangst van de aangetekende brief en het indienen van het beroep minder dan dertig dagen zijn verlopen.

In zijn verzoekschrift werpt de verzoeker op dat hij niet in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing. De verzoeker geeft mee dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 17 december 2019 per aangetekend schrijven van 18 december 2019 naar zijn adres werd verzonden. De verzoeker verwijst in dit verband naar een lijst die zich in het administratief dossier bevindt en die hij thans als stuk 3 bij zijn verzoekschrift voegt. De verzoeker betoogt dat op deze lijst een etiket van aangetekende zending werd aangebracht naast zijn naam (*“bestemming”*) en dat ook zijn adres wordt vermeld. De verzoeker stelt evenwel dat een opzoeking van het nummer op dit etiket via *“track and trace”* op de website van Bpost geen resultaat maar wel de mededeling *“We konden geen zending vinden met deze referentie of barcode”* oplevert en verwijst hiertoe naar het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 4. De verzoeker meent dat de beroepstermijn geen aanvang kon nemen omdat niet blijkt dat de aangetekende zending werd afgeleverd op zijn adres. Dit maakt volgens de verzoeker overmacht uit, waardoor het onderhavige beroep wel degelijk tijdig werd ingediend.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de barcode van de aangetekende zending van 18 december 2019, verzonden naar de woonplaatskeuze van de verzoeker, eindigt op 738 093. Bij zijn verzoekschrift tracht de verzoeker aan te tonen dat de aangetekende zending niet naar zijn adres werd verzonden door een opzoeking via *“track and trace”* op de website van Bpost bij te voegen. De opzoeking op deze website gaat evenwel uit van een barcode die eindigt op 365 873. Dit is een andere barcode dan deze die aan de aangetekende zending van 18 december 2019, gericht aan het adres van de verzoeker, toebehoort. Daarenboven wordt als afzender ook niet de verweerder vermeld en wordt op de website van Bpost uitdrukkelijk vermeld dat *“de meldingen via Track & Trace (...) enkel informatief (zijn) en (...) geen juridische waarde (hebben)”* (zie: <https://www.bpost.be/nl/faq/zijn-meldingen-van-track-trace-een-rechtsgeldig-bewijs>).

Ter terechtzitting wordt de raadvrouw van de verzoeker erop gewezen dat de Raad ambtshalve vaststelt dat het beroep niet-ontvankelijk is *ratione temporis* om de hierboven vermelde redenen.

Ter terechtzitting heeft de raadvrouw van de verzoeker hierop geen verweer gevoerd.

Zodoende wordt het tegenbewijs, zoals bedoeld in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, niet geleverd. De verzoeker toont geen overmacht aan.

Het verzoekschrift, dat werd ingediend met een aangetekende brief van 20 november 2020, is derhalve laattijdig ingediend.

Ambtshalve dient dan ook te worden vastgesteld dat het beroep niet-ontvankelijk is *ratione temporis*. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE